

Станція напередодні закриття

Сховище для ядерного монстра

Чорнобильська атомна — це сьогодні не тільки перший, другий і третій блоки, не тільки об'єкт «Укриття», а ще й величезні будівельні майданчики, що розкинулися довкола. Для того, щоб всі три блоки повністю вивести з експлуатації, довести їх до стану декомплектації, потрібно дуже багато додаткових об'єктів. Зокрема, заводів по захороненню ядерного палива, по переробці рідкого та твердого палива.

Етапи розвантаження з реакторів палива триватимуть до 2008 року. Тільки після цього станція отримає ліцензію на остаточне виведення блоків з експлуатації.

Відповідно до «Меморандуму» про закриття Чорнобильської атомної України виявляє добру волю і підтверджує свої наміри щодо виконання взятих нею зобов'язань по повному закриттю ЧАЕС. Достроково виведено з експлуатації перший енергоблок з 30 листопада 1996 року, другий енергоблок — з 15 березня 1999 року. Прийнято аналогічне рішення щодо третього енергоблоку — з 15 грудня нинішнього року. До цієї дати залишилось зовсім мало часу.

Для цього на промислово-майданчику ЧАЕС з міжнародною допомогою активно розгорнулось спорудження об'єктів для гарантування безпечного виведення з експлуатації енергоблоків. Наприкінці нинішнього року планується завершити

будівництво промислово-опалювальної котельні, яка дасть необхідні світло та тепло для станції, на якій ще продовжуватимуть кілька років потому працювати люди до повного її демонтажу. До грудня 2001 року буде споруджено завод з переробки рідких радіоактивних відходів, до січня 2003 року — сховище відпрацьованого ядерного палива. До березня 2003 року — промисловий комплекс для переробки твердих радіоактивних відходів. Фронт робіт величезний. А тому спорудження необхідних об'єктів ведеться і вдень, і вночі. В ці короткі осінні дні вже після третьої години роботи ведуться у світлі прожекторів, встановлених як на землі, так і на високих вежах. І від них навіть світліше, ніж до 3-ї години дня під похмурим сірим небом.

Ми побували на будівництві сховища для відпрацьованого ядерного палива. Спочатку тут звели новітньої конструкції бетонний завод, який день і ніч жене для будови бетон найвищої якості. А поряд майданчик з висотним краном, де у глибокому котловані почалось спорудження власне самого сховища. Мине не так багато часу, і сюди почнуть завозити відпрацьоване ядерне паливо з блоків. Строк зберігання палива — сто років.

Ми зустрілися на будові з її начальником французом Марком Азинаром. Він тут вже працює цілий рік. Запитуюмо у нього, чи вистачить ста років для зберігання палива, в якому є і цезій, і стронцій, і інші елементи.

— Цього строку, звичайно, малувато. Але в Україні ще немає відповідних розрахунків і ліцензій для більш тривалого зберігання ядерного палива. Очевидно, потім доведеться знаходити нові рішення.

— Вам подобається тут працювати?

Під цим баштовим краном власне колись і розміститься сховище для ядерного палива. Його тут будуть сотні тонн.

— Так. У вас дуже хороші люди, хороші спеціалісти. Будівництво іде без збоїв. Це і зрозуміло. Всі ми добре знаємо, що сховище потрібне якнайшвидше. Адже третій останній блок буде зупинений вже в середині грудня.

Ми їхали з будови, коли все довкола було огорнуте темрявою. А тут сяяли прожектори, працювала найрізноманітніша техніка, десятки людей. Кожен, причетний до цієї незвичайної будови, добре усвідомлює, що саме від неї залежить майбутня безпека людей. І тут, в Україні, і в Європі. Все має бути зроблене відмінно. Адже під цими бетонними перекриттями буде сховане жорстоке ядерне чудовисько, яке ніколи не повинне завдати будь-якої шкоди людям.

О. ДЕЙНЕКО. *Начальник будови Марк АЗИНАР.*

Ні на годину не припиняє роботу бетонний завод.

Фото М. ЛАЗАРЕНКА.